

Peter Opeka, ostani z nami

Anja Kovačič

7

V sakemu da pest slanih oreščkov. Med tednom otroci jedo v šoli. Peter je namreč poskrbel, da vsi, ki se šolajo, dobijo en topel obrok. Med vikendi so nekateri lačni, zato cele dneve preživljajo pri njem na dvorišču, saj vedo, da bodo tam zagotovo dobili kaj za pod zob. Doma navadno jedo zvečer. Če sploh. Kuhan riž. Morda kaj zelenjave. In pijejo riževo vodo. Večerja je glavni obrok, ker je težko zaspati lačen. Čez dan se že nekako zamotijo.

Se sprašujete, kaj je riževo vodo? Pri kosilu sem jo želela okusiti. Končno sem se opogumila in vprašala:

»Kaj pijejo dekleta?«

»Riževo vodo.«

»Kakšno riževo vodo? Lahko poskusim?«

Peter mi odsvetuje. Reče, naj si prihranim to izkušnjo. Riževo vodo ni nič drugega kot voda, v kateri se je kuhala riž. To navadno pijejo majhni otroci, da niso lačni, saj tako z vodo dobijo vsaj nekaj hranljivih snovi, poleg tega pa je prekuhana, torej pitna, te pa ni na pretek.

»In potem nekateri to pijejo še naprej v odraslih letih, kot spomin na dom, na otroštvo. Tega so vajeni od doma.«

Ali pa enostavno zato, da jih nasiti. Kljub temu da imajo dekleta pri očetu Pedru vedno na voljo vodo ali čaj, še vedno pijejo toplo riževo vodo. Nekatere si vanjo dodajo sladkor, da je še bolj hranljiva.

»Veste, nekateri v celem dnevu pojedjo samo kepico ali dve kuhanega riža, vmes pa pijejo to vodo.«

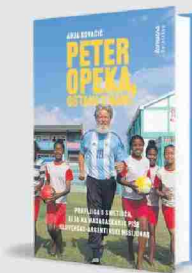
Odhitim v sobo, da si z vlažilnimi robčki obrišem roke. Počasi se navajam, da ne trošim vode za umivanje rok, nato pa odidem v jedilnico, kjer kot pri kosilu si tiho in mirno sedijo za mizo ter čakajo na hrano. Tik preden si razdelijo obrok, zapojejo molitev. Pesem mi je všeč, zato jo zbrano poslušam in si zapisujem besede. Kasneje izvem, kaj pomenijo.

Knjiga **Peter Opeka, ostani z nami**, je zbirka ganljivih in pretresljivih zgodb ljudi, ki jim je slovensko-argentinski misijonar pomagal in jim za vedno spremenil življenje. Skozi pripovedi njegovih sodelavcev, naključnih posameznikov iz Mesta dobrih prijateljev, sorodnikov iz Slovenije in tudi njegove lastne besede se pred bralcem odkriva podoba Petra Opeke: dobrotnika izjemne veličine, srčnosti, moči, osredotočenosti in predanosti. Spremljamo njegovo življenjsko pot od Argentine prek Slovenije in Francije vse do Madagaskarja, odkrivamo vrednote in

dogodke, ki so ga oblikovali, ter dojemamo globino njegovega poslanstva in voditeljstva, začetimo njegovo karizmo in dobimo vpogled v miselnost, ki je potrebna, da človek svoje življenje posveti skrbi za druge.

Knjigo avtorice Anje Kovačič lahko po ceni 27,90 € kupite na spletni strani www.beletrina.si ter v obeh knjigarnah Beletrina, na Starem trgu 3 v Ljubljani in na Grajskem trgu 2 v Mariboru. V elektronski in zvočni obliki je na voljo tudi na multimedijski platformi www.beletrinadigital.si. Objavljamo odlomke.

Blagor tistim, ki so lačni, blagor lačnim, blagor žejnim. Božja resnica, ker Kristus jim jo bo dal.

Pesem v meni vzbudi občutek hvaležnosti, da sem lahko z njimi. Da z mano delijo tako zelo

intimne trenutke, da mi dovolijo videti skrivne kotičke svojih življenj. Pesem sprosti, a hkrati napoji z voljo in energijo. Ko odpojejo, se Peter razgovori o novicah, ki jih je prebral med počitkom.

»Hamas je napadel Izrael. Zgodilo se je. Kako se lahko ljudje med seboj pobi-

jajo? Od kod si lahko nekdo lasti takšno moč, da ubija druge in ob tem zapravlja celo premoženje. Pa še potres je bil v Pakistanu.«

Ne želim preveč razpravljati. Ne poznam ga še tako dobro, ne vem, kako občutljiv je in koliko si sploh želi govoriti o tem. Mi je pa popolnoma jasno, da

je na tekočem o dogajanju po svetu in da redno spremlja medije.

Vpraša me, kdo je zdaj predsednik slovenske vlade.

»Ni več Janez Janša, kajne?«

»Ne, Robert Golob je.«

»Aha, sem vedel, da se je spremenilo.«

Pove mi, da bodo na Madagaskarju kmalu predsedniške volitve. Aktualni predsednik naj bi v torek prišel k nam, v Akamasoo. Tu namerava organizirati prvi shod svoje predvolilne kampanje.

»Želel ga je organizirati na našem hribu, ker mu je tukaj lepo. In me je povabil, naj se pridružim, naj s svojo prisotnostjo podprem njegovo kandidaturu. Nisem še zavrnil njegove prošnje, a sem se odločil, da se ne bom udeležil tega shoda. Ne potrebujem politike v svojem življenju. Čeprav ga zelo spoštujem, se nočem vpletati.«

"Veste, nekateri v celem dnevu pojedjo samo kepico ali dve kuhanega riža, vmes pa pijejo to vodo"

S službo za odnose z javnostmi se je dogovoril, da jim v ponedeljek dokončno sporoči, ali bo sprejel predsednika in prišel na njegovo zborovanje.

Za sladico so banane. Oh, kako se jih razveselim. Tiste mini, dosti manjše od naših. In predvsem slajše in okusnejše. Vzamem dve, vsako prepolovim in polovičke razdelim otrokom, ki so še vedno na dvorišču. Preden zapre vrata svoje hiše, Peter pove:

»Anja, ob pol sedmih je zajtrk. Navadno imamo kavo in kruh. Bo to v redu za vas?«

Med pogovorom sem ga prosila, naj me tika, pa mu ne gre. Vljuden je. Uvideven. Vse čas prevaja pogovore v oba jezika. Meni iz malgaščine v slovenščino, njim iz slovenščine v malgaščino. Želi, da smo vsi ves čas vključeni. Izjemno dobro se zna prilagoditi prav vsem situacijam.